tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

kitle haftalık gazete

9 Temmuz 1974
Yıl: 1 Sayı: 16
150 Kuruş
Her hafta salı günü yayınlanır

Sahibi: *Dr. Ziya Oykut* / Sorumlu Müdür: Orhan *Doğançay* / Yönetim yeri: *İstanbul* Bagmusahip Sok. Tan Ap. 10/11 — Cağaloğlu *İzmir:* Gazi Bulvarı 1336 Sok. Kat 2/6 / Abone şartları: Yıllık 50. Altı Aylık 30 lira Dış ülkeler için iki katı / Dağıtım: Hür Dağıtım,
Dizgi . Baskı: Murat Matbaacılık. / Baskı tarihi : 7.7.1974

Toplu işçi çıkarmalar ve kanunsuz lokavt olayları birbirini izliyor

Son günlerde Türkiye'nin her yanında işçilerin tek tek veya toplu halde işten çıkarılmaları yaygınlaşmış, geçtiğimiz bir ay içinde çeşitli işyerlerinde işten çıkarılanların sayısı binleri bulmuştur. İstanbul ve çevresi dışında, son dönemlerin en büyük toplu işten çıkarılma olayı İskenderun Demir Çelik tesisleri inşaatında meydana gelmiş ve burada bine yakın işçi işten çıkarılmıştır. Anadolu'nun her yanından işten çıkarma haberleri geliriken, Bursa' da otomotiv sanayiinde son olaylar sırasında 400 işçi işten çıkarılmış ve Çağdaş Metal İş Sendikası tarafından, işyeri hakkında 141. maddeyi ihlâlden ve işçilere karşı baskı ve tahakküm uygulanmaktan dava açılmıştır. Kartal Tenske'de 200 işçi, Çıkmaşvil'de 200 işçi, Yünteks, Akın Tekstil, Ömer Avniyel, Çift Geyik gibi tekstil işkolüna dahil iş yerlerinin herbirinde yüzden faz la işçi, Otosan'dan 30 işçi ve çeşitli işyerlerinden tek tek veya toplu halde yüzlerce işçi çıkarılmıştır.

Toplu veya tek tek işçi çıkarmaları etkileyen en önemli nedenlerin başında işçilerin son yıllarda bilinçlenerek kendilerini saran sarı sendika çemberini yıkma çabaları gelmektedir. Sendikal özgürlüklerini kullanmak ile yetinen işçiler çeşitli işyerlerinde sarı sendikalardan çıkarak ilerici sendikalara geçmek yada buna imkân bulamazlarsa işyerinde yeni sendikalar oluşturmak yolundadırlar. İşyerenin kontrolü altındaki veya doğrudan doğruya işyerenin kurdurduğu sendikalara, üye olan işçiler, her geçen gün ekonomik mücadelenin başarısının işçinin haklarını koruyacak sarı nitelikte olmayan örgütlerle mümkün olabileceğini anlamakta ve sendikal mücadeleyi etkin bi çimde sürdürmeye yönelmektedir ler. Oysa işyeren kesimi, sendikacıarla da anlaşarak bu oluşumu engellemek, sendika seçme özgürlüğünü kısıtlamak, baskı altında tutmak için her yola başvurmakta, bu yolların başında da sendikal mücadelede etkinliği görülen, bilinçli işçilerin işten çıkarılması gelmektedir.

Son dönemde işten çıkarmaların artmasının bir başka nedeni, kıdem tazminatlarını 30 güne çıkaran kanun tasarısıdır, İşverenler, tasarı kanunlaşmadan önce işçi çıkarmalara hız vermişler. dir. İşten çıkarılan işçilerin çoğunluğu kıdemli işçiler olduğu dikkati çekmektedir. Kıdem tazminatlarının artması ile zaten hızlı olan işçi devri bütün hızlanmış, vasıflı işçi yetişmesi de güçleşmiştir.

Yine, özellikle tekstil işkolunda, Türkiye'nin yapısına uymayan bir teknolojinin uygulanmasından ve bu yeni teknolojinin işsizliği artırmasından şikâyet edilmekte, tekstil işkolundaki toplu işçi çıkarmalar bu nedene bağlanmaktadır,

Hele asgari ücretlerin tesbit edilmesinden sonra bu işkolunda işten çıkarılanların sayısı daha da artmış ve çoğunluk işçi çalıştırma yaygınlaşmıştır.

Önümüzdeki günlerde işten çıkarmaların sürmesi ve daha da artması beklenmektedir. Sermaye, işsizliğin artmış olduğu bir dönemde işsizler ordusundan yararlanmak, bu arada da en bilinçli işçi kesimlerini budamak, sindirmek, ekonomik ve giderek siyasal işçi örgütlenmesini kösteklemek, zayıf düşürmek istemektedir. Bu durum, sermayenin işçi sınıfının uzanıp bilinçlenmesinden duyduğu telaşı gösterir. ken, sermaye - sarı sendikacı işbirliği tarafından uygulanan baskı ve yıldırma yöntemleri karşısında, işçi sınıfımızın, dayanışmayı asla elden bırakmaması, sermayenin oyununa gelmemesi, örgütlü birliğin tek çıkar yol olduğunu bir kere daha hatırlaması ve bugün gemisini tek tek kur tarmaya kalkışacak olanların yarın bütünüyle kurtulamayacağını bilmesi gerekir.

İşsizliğe mahkûm etmek şüphesiz ki sermayenin elindeki silâhların en etkililerinden, baskıların en ağırlarındanır ve sermaye bu silahı hiç çekinmeden kullanmaktadır. Bu silah karşısında, işçilerin silahı ise örgütlenmek, işten çıkarılan arkadaşların nın işe dönmesi için direnmek, çözülmemek, sendikal hak ve özgürlükleri için tüm demokratik mücadele yollarını kullanarak mücadele etmektir, Sarı sendikaların ele geçirilmesi; ilerici, işçiden yana sendikaların güçlendirilmesi ve kısa vadeli hesaplar yerine uzun vadeli hesaplarla hareket edilmesi, bu mücadelenin parçalarıdır,

İşçi çıkarma olayları karşısında sendikaları da önemli bir sınav beklemektedir. Sendikalar işçi çıkarılmasına göz yumacaklar mıdır, yoksa sermayenin elindeki bu etkili silahla mücadeleye kararlı mıdırlar? Sendikaların rengi biraz da bu soruya verdikleri cevaptan belli olacaktır.

İşçilere karşı özel, silahlı örgütler kuruluyor

İşyerlerinde, silâhlı ve tam yetkili özel koruma ekipleri kurulmasıyla ilgili Kanun tasarısının sessiz sedasız komisyondan geçtiği anlaşılıyor. Bu tasarıya göre, bütün özel ve kamu işyerlerinde, bütün kuruluşlarda, doğrudan doğru ya işçileri Bakanlığma bağlı silâh kullanma yetkisine sahip, işyerlerinde meydana gelecek her türlü olayın ilk tahkikatını yapabilecek, delilleri toplayacak ve suçluları tesbit ederek göz altına alabilecek özel ekipler kurulacak. Benzeri bir tasarı 12 Mart sonrasında düşünülmüş ancak çıkarılamamıştı.

İşçi kesimlerinde büyük tepkiler uyandıran tasarı, ser mayenin eline işçiye karşı yeni bir silâh vermek olarak nitelenliyor. Bu ekiplerin, doğrudan doğruya işçi hareketlerini, işçinin sermayeye karşı hakkı direnç ve mücadeleisini hedef alacağı anlaşılıyor.

İşyerlerinde çeşitli olaylara karşı asayişi korumak üzere zaten koruma ekiplerinin varolduğu düşünülürse, özel yet kilerle donatılmış resmi nitelikteki ekiplerin kurulmasındaki amaç hemen ortaya çıkmaktadır.

Eğer doğrudan doğruya işçiyi hedef alan, bu tasarı kanunlaşacak olursa, tasarıyı kanunlaştırmış olanlar işçi sınıfının gözünde damgalanmış olmaktan kurtulamayacaklardır.

Yeni asgari ücret de fiyat artışlarının gerisindedir

Asgari ücretler nihayet tesbit edildi ve yürürlüğe girdi. Pahalılığın böylesine azgınlaştığı gün lerde 40 lira olarak tesbit edilen asgari ücretin, bu ücretle çalışmak zorunda kalan yüzbbinlerce işçiye olduğça yararı olacağına kuşku yoktur. Ancak, 40 liralık asgari ücretl, hükümetin gösterme. yi istediği gibi «Ücretler, işte, fiyatların önüne geçti. Verdiğimiz sözü tuttuk» şeklindeki yorumlamaya da imkân yoktur, 40 Liraya yükselen asgari ücret, DİSK tarafından yapılmış, 1971 tarihli bir araştırmanın güvenilir verilerine göre ancak 1970-1971 yıllarında olması gereken miktara ulaşabilmiştir. Oysa 1971 sonrasında Türkiye'de fiyatlar eskisinden de fazla artmış ve özellikle 24 Şubat 1974'de açıklanan büyük zamlarla had düzeylere ulaşmıştı. Nitekim asgari ücret komisyonu toplantılarında bizzat Türk İş yöneticileri de bu gerçeği tesbit etmişler ve asgari ücretin en az 70 lira olmasını istemişlerdi.

Ancak toplantılar ilerledikçe, Türk İş, bir iki göstermelik çıkışın sonra hükümet paralelinde girmiş ve asgari ücretin 40 lira olarak tesbitini «şükran ve sevinçle karşıladığını» belirtmiştir,

Sonuç olarak, asgari ücretler de de, sosyal demokrasinin tarihi çıkmazı bir kere daha kanıtlanmış ve sermayenin tekerlemesi çomak sokmak göze alınmadığı sürece işçi sınıfının çıkarlarını «tam» olarak yansıtan bir karar almaya imkân olmadığı bir kere daha ortaya çıkmıştır.

Sendikalaşma yolunda bir köstek daha

Anayasada ve sendikalar kanununda dayanağını bulan sendikalaşma haklarını kullanarak mesleki örgütlenmeye girişen Kamu Hizmetlerindeki işçilerin hukuki durumunu söz çıkarılan 12 sayılı Kanun Hükmünde Kararname açısından incelemek gerekiyor.

Soru şudur: 12 sayılı kararnamenin getirdiği düzenleme ile kamu hizmetindeki işçilerin haklarının hukuki dayanağında bir zedelenme ortaya çıkmış mıdır? Kararnamenin bu konuya ilişkin hükümlerinin Anayasa ve Sendikalar Kanununun ilkeleri karşısında durumu nedir?

274 sayılı Sendikalar Kanununun 2, maddesinin 4. bendi şu ilkeyi koyuyor: «Devlet veya diğer kamu tüzel kişilerince yürütülen hizmetlerde (...) bedenen ve yahut bedenen ve fikren çalışanlardan, bedeni çalışmaları fikri çalışmalarına galip olan kimseler de bu kanun hakımından işçi sayılırlar».

Sendikalar Kanununun 2. maddesinin 5. bendi de yukarda anılan ilkeyi güçlendirerek ona daha bir açıklık veriyor: «bir kimsenin 5434 sayılı TC Emekli Sandığı kanununa tabi olması veya kanunlara göre kadro karşılığı ücret alması, hakkında bu kanunda 275 sayılı kanun ve iş kanunları hükümleri uygulanmasına engel olmaz».

Sendikalar Kanununu, bu açıklığı ve kesinliği karşısında kamu hizmetindeki işçiler Anayasa'nın 46, maddesinde de dayanağını bulan «İşçiler ve işverenler önceden izin almaksızın sendikalar ve sendika birlikleri kurma, bunlara serbestçe üye olma veya üyelikten ayrılma hakkına sahiptir» hükmü ile sendikalaşma haklarını kullanmışlardır,

12 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değişik 657 sayılı Devlet Memurları kanunu bakımından ise durum şudur: Anılan kararname uyarınca Devlet Memurları Kanunu Genel ve Katma bütçeli kurumlar, Belediyeler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda çalışan memurlar hakkında uygulanır (madde.1) Memur ise şöyle tanımlanıyor» ... Genel idare esaslarına göre yürütülmesi zorunlu bulunan kamu hizmetlerini ifa ile görevli Devlet ve diğer kamu tüzel kişiliklerinde kamu yetkisi kullanarak asli ve sürekli veya bu yetkiyi kullananlara katılarak yardımcı ve sürekli görevlerde çalışanlar bu kanunun uygulanmasında memur sayılırlar» (madde 4/a) Anayasanın 117. maddesinin I. fıkrası ise memur tanımını şöyle yapmaktadır: «Devletin ve diğer kamu tüzel kişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekte yüklümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler, memurlar eliyle görülür.»

Görülüyor ki Devlet Memurları Kanunu'nun 4. maddesinin (A) bendindeki memur tanımı ile Anayasanın 117. maddesinin I. fıkrasındaki memur tanımı arasında fark vardır: Anayasadaki «asli ve sürekli görevler» deyiminin yanı sıra son kararname ile değişik DMK, «yardımcı ve sürekli görevlerde çalışanlar» da memur kavramının kapsamına sokmaktadır. Sendikalar Kanununun 2, maddesinin 4, ve 5. bentlerinin getirmiş olduğu ilkeler gözönünde alınmayacak olursa burada bir çelişki varmış izlenimi uyanmaktadır. Oysa Anayasanın ve yasaların oluşturduğu hukuk sistemi tutarlı bir bütün olmak ve bu doğrultuda yorumlamak zorundadır. Tersi bir anlayış, çelişik hükümlerle bütünlüğünü yitirmiş ve kittlerin çıkarlarını zedeleyen bir hukuk anlayışına vardırır. Tersi bir anlayış, Sendikalar Kanununa uygun olarak sendikalaşan kamu kesimindeki işçilerin Anayasal sendikalaşma hakkını özüyle birlikte tahribe yönelir. Anayasanın 117. maddesiyle koyduğu bir ilke tanımı ve temel kavramın kapsamını, Anayasanın II, maddesinin 2 fıkrasına ve 46. maddesine aykırı bir şekilde genişletir, sendikalar Kanununun 2, maddesinin 4. ve 5. bentlerini filen uygulatırsa.

12 sayılı KHK ile değişik DMK'nun 4. maddesinin (D) bendindeki işçi kavramının kapsamını da bu doğrultuda yorumlamak gerektiği yukardaki mantık zincirlemesinin zorunlu sonucu olarak ortaya çıkıyor. Böylelikle Sendikalar Kanununun koyduğu «bedeni çalışma» ölçüsü, hukuk sistemi içindeki yerini ve geçerliğini korumakta ve ağlıklı bir yoruma kavuşmaktadır.

Yasalar, işçilerin demokratik haklarıyla ilgili konularda, bir elleriyle koydukları ilkeleri öbür elleriyle geri alma eğilimi taşırlarsa, yasaları yapanların işçi sınıfının yanında yer almadıkları ortaya çıkmış olur,

12 sayılı kararname ile güdülen amaç budur, Gerçekte işçi niteliğinde olan ve Sendikalar Kanununca da bu nitelikleri açıklanan kişilerin demokratik haklarından olan sendikalaşma hakkı, hukuk cambazlıklarıyla yok edilme tehdidiyle karşı karşıya bırakılıyor.

Böylelikle Kamu kuruluşlarında hizmetler kesiminde çalışan işçilerin güçlenmekte olan sendikal mücadelesi köstekleenmek isteniyor. Bu kesinde çalışan işçiler uysal bürokratlar haline getirilmek isteniyor. Bu yapılırken, Anayasanın bazı temel kavramları çaltırmadan çarpıtılıyor, ayrıca yasalar arasında çelişki ve hukuk sisteminde bulanıklık yaratılmak isteniyor. Kittlerin demokratik hakları ve özgürlükleri denetme tahtasına çevriliyor.

Hukuk, sendikalaşma hakkının yok edilmesi yolunda İncelikli oyunlar tezgahlamanın aracı yapılamaz. Kazanılmış haklar kittlerle alay edercesine bir kalemde yok edilemez. Hukuk, kittleri şöleştirmek için zincir değil onları özgürleştirmek için silah olmalıdır.

Sendikalaşma hakkı hukuki cambazlıklarla önlenemez

Geçtiğimiz hafta Çarşamba günü Kamu hizmetinde çalışan yüz binin üzerindeki işçiyi ilgilendiren İŞÇİ-MEMUR ayrımı sorunu, son olarak mevcut hükümet tarafından çıkarılan 12 sayılı kararname ile bir kez daha tartışma konusu yapılmıştır. Hukuk sisteminde çelişki ve bulanıklık yaratılmak istenmiş, böylelikle biz, kamu kesiminin hizmet kolunda çalışan işçilerin güçlenen sendikal mücadelesinin hukuki dayanakları yok edilmek istenmiştir.

Sendikalaşma özgürlüğümüz yok edilmek istenirse, bu demokratik özgürlüğümüzün varlığı uğrunda mücadele etmek görevimizdir, Biliyoruz ki yasalar, demokratik özgürlüklerimizle ilgili konularda bir elleriyle koydukları ülkeleri öbür elleriyle alma eğilimi taşırlarsa, yasaları yapanların bizi işçi sınıfının yanında yer almadıkları gerçeği ortaya çıkmış olur. Şimdiye kadar hükümetler bunu yapmışlardır, 12 sayılı kararname ile güdülen amaç da budur. Gerçekte işçi olan, işçiciliği satarak yaşamasını sürdüren, Anayasa'nın ilgili hükümleri ve 274 sayılı sendika lar kanununa da işçilileri alıçıklanan kamu sektöründeki işçilerin demokratik hakları olan sendikalaşma hakkının özü, hukuk cambazlıkları ile yok edilme tehdidi karşısında bırakılmaktadır, Kamu hizmetindeki işçilerin güçlenmekte olan sendikal mücadele boğulmak istenmekte, böylece ekonomik baskı altına alınmaktadırlar.

Kamu hizmetinde çalışan biz işçilerin üzerinde, siyasi maliyet hesapları yapılıyor. Bunlar yapılırken Anayasa'nın bazı temel kavramları, (Madde 117 ve 119. maddeleri) incelikle çarpıtılıyor yasalar arasında çelişki ya ratılıyor. İşçiden emekçiden yana olduğunu öne süren CHP programında işçi-memur ayrımında kesin sonuç getireceğini açıkça belirttiği halde bunun aksine 12 sayılı kararnameyi çıkararak Talu Hükümetinin de gerisine düşmektedir.

Kazanılmış haklar kittlerle alay edercesine bir kalemde yok edilemez. Tersi davranışlar bizlerin Anayasa'daki demokratik hukuk devleti ilkesine sahip çıkarak demokratik haklarımıza ve özgürlüklerimizi savunmamız sonucunu doğurur, Hukuk, hakların ve özgürlüklerin yok edilmesi yolunda aracı yapılamaz Hukuk kittleri köleleştirmek için zincir değil, özgürleştirmek için bir araç olmalıdır.

Sonuç olarak acil önerilerimiz:

1 — İşçi — memur ayrımı meselesi hiçbir hukuki tartışmaya ihtiyaç kalmayacak şekilde kesin olarak açıklığa kavuşturulmalıdır.

2 — Hükümet programımın işçi hakları esaslarına uygun olarak kamu kesiminde çalışan yüz binin üstünde işçinin kazanılmış hakları korunmalıdır.

3 — Bundan sonra çıkarılacak yasalar tüm emekçi kittlerinin çıkarları doğrultusunda yasalaşmalı ve uygulanmalıdır,

Yukarda açıkladığımız önerilerin akıyla uygulamalara gidilimesi halinde ekonomik ve demokratik haklarımızın kazanılması yolunda mücadele etmemiz kaçınılmaz olacaktır.

Nazillide Volkan kömür işçileri yürüyüş yaptı

(İzmir Kitle Bürosu)

Hasköy Kömür İşletmeleri (VOLKAN) işçileri, 1 temmuz 1974 günü İşyerindeki yöneticlerin haksız davranış ve eylemlerini protesto etmek için bir sessiz yürüyüş düzenlemişlerdir,

Birkaç patronun ortak İşletmesi olan Volkan Kömür İşletmesi'nde, İşçilerin yürüyüşüne yol açan nedenlerin başında, gerçeksiz ve keyfi İşten atma, patronların ve adamlarının İşçilere karşı onur kırıcı davranışları, kötüye ve hakaretleri gelmektedir,

İşyerinde Sözgelimiş olan ME. TAL.İŞ Sendikası İşçilerin çıkayetlerine ve tüm olaylara seyirci kalmış bunun üzerine İşçiler hem haksız İşlemler yapan İşyerelere hem de İçinde hakkın atamayan sendikaya karşı hare kete geçmişler ve durumu protesto etmek İçin bir yürüyüş yapmak istediklerini bildirmişlerdir. METAL.İŞ Sendikası yürüyüşe gerek olmadığını söyleyerek ve daha sizin haklarınızı ararız diyerek İşçileri başından savmıştır, Daha sonra Kayma. kamlığa başvuran İşçiler buradan da olumlu bir cevap alamamışlar, kendilerine yürüyüş İzni verilmek istenmemiştir. Ancak kararını direnişleri sonunda, kendilerine, belli bir güzergâh üzerinde yürüyüş yapma İzni verilmiştir.

İşçilerin Nazilli'de yaptıkları sessiz yürüyüşten sonra İşyeren 95 İşçiyi yine gerekçesiz olarak İşten çıkarmıştır.

İşçi sınıfımızın bir yandan sömürü düzeninde öte yandan bu düzenin parçalarından olan sarı sendikalara karşı uyanışı ve bilinçlenmesi, sadece bölüşme savaşı bölgelerinde değil Türkiye'. nin her yanında sürmektedir. Bu uyanış ve bilinçlenmeye bağlı olarak yine Türkiye'nin her yanında sermaye ve sarı sendikalar huzuzsuzluk İçinde görünmek te, başta İşten çıkarma, İşsizlik gibi mahkûm etme olmak üzere çeşitli sindirme metodlarını denemektedirler.

Sermaye tek tek ve örgütsüz bulduğu yerde ezmeye çalışır, ör gütlü dayanışma karşısında ise her zaman geriler.

TD TARİH VE DEVRİM YAYINEVİ SUNAR:
dr. Hikmet Kıvılcımlı
EMPERYALİZM GEBEREN KAPİTALİZM
Dağıtım: Tarih ve Devrim Yayınevi / İstanbul
Valide Camii sokağı, Mehmutbey pasajı 47/12 , Aksaray

Yapı İşçilerinin acil görevi: Merkezi sendika

● Bu gün yapı İşçileri İrili ufaklı yüzlerce tabela sendikası tarafından paramparça edilmiş ve patron mütehithlerin hunhar sömürüsüne karşı savunmasız bırakılmışlardır. ●

İskenderun Demir Çelik Fabrikası İnşaatında çalışan 15 bin yakın yapı İşçisine yönelttiren baskılar, İşçilerin günler sürdüren kararlı direnişleri, İşten çıkarılan ve pervasuzca açılışa mahkûm edilen 800 İşçi, yapı İşçilerinin özel sorunlarını, bu İşkolundaki diğer İşkollarına nazaran sürdürülen ağır sömürüyü bir kere daha gözler önünde serdi.

Bu gün Türkiye'de bir İşkolunda kurulu en çok sendika, yapı İşkolundadır. İrili ufaklı, hemen hiç birinin adı duyulmamış yüzlerce tabela sendikası, genellikle büyük şehirlerden uzaktaki dev şantiyelerde derayı sanatı etmekte, sarı sendika tanımının bile yetersiz kaldığı bir sömürü mekanizmasını aralıksız sürdürmektedirler. Hemen her büyük mütehahit'in kendisini tarafından kurulmuş ve hatta İşçiler arasında firmanın adıyla birlikte anılıp, «...şirketin sendikası» diye bilinen bu nayion sendikalar, daha inşaatın başladığı ilk günlerde, şantiyede bir kaç İşçi varken, Sendikalar Yasasının açık nokta larından yararlanıp «yetki» almakta ve toplu sözleşmeyi (!) İmzalamaktadırlar. Daha sonra şantiyeye gelen ve sözleşme İmzalandığı sıradaki İşçi sayısının 1000.2000 misline ulaşan İşçiler de bu sözleşme İle bağlı kalmaktadırlar.

İşkolunda bazı devrimci sendikalar da kurulmuş ancak bu sendikalar ya küçük İşyeri sendikaları olmaktan öteye gecememişler ve doğallıkla da ekonomik mücadelede hemen her zaman yenik düşmüşlerdir; yada güçlenip, büyük mütehahit patronlar İçin tehlike haline gelmeye başladıkları anda, ajan provokatörler, kiralık katiller İşin İçine girmiş ve sendika ne yapıp edilip parçalanmış, olmadı, kapatılmıştır.

Nitekim Türkiye İşçi Sınıfı tarihinin en anlamlı demokratik direnişlerinden biri sayılan 1964 yıldaki çaçların yürüyüş hareketini örgütleyen, ayrıca Ereğli Demir Çelik İnşaatında usta taktiklerle ve sarsılmaz bir devrimci kararlılıkla yönettiği mücadeleyi kazanıp, Türkiye'de İlk gayri resmi de olsa «İrili» toplu sözleşmeyi İmzalayan ve Yapı İşçileri arasında ciddi bir umut ışığı yakan devrimci sendikacı Tahir Öztürk karanlık bir cinayete kurban gitmiş ve Yapı İş Sendikasının gelişmesi köstekleenmiştir. Daha sonra yyndan bir İstanbul yapan ve bir çok İşyerinde hızlı bir Örgütlenme çalışmasını başarıyla yürütmeye başlayan Yapı İş Sendikasına, sıkıyönetim sonrasında, MİT ajanı olduğu resmen açıklanan provokatörler, yönetici olarak sızmışlar, Türk İş'in İhanet politikasının en sadık uşakları, kongre ve tüzük hileleriyle sendikanın yönetimine el atmışlar, daha sonra da sendika sıkıyönetim döneminde kapanmıştır.

Bir başka devrimci sendika, YİS (Yapı İşçileri Sendikası), cılız bir sendika olmasına rağmen Aliağa Rafinerisi İnşaatında, İşçi sınıfımızın mücadelesinin yüz akı direnişlere İmzasını atmış ve İnşaatta çalışan İşçilerin hemen hepsinin katıldığı bir sendika haline dönüşmeye başlamıştı, Ancak sendikanın devrimci başkanı Necmettin Girittioğlu, patron —mütehahitlerin kiralık katili tarafından öldürülmüş ve YİS'in gelişmesi önlenmiştir.

Aynı kanlı senaryo İskenderun Demir Çelik İnşaatında da tekrarlanmış ve günlerce şantiyeden, İskenderun sokaklarına kadar uzanan azgın bir terör, yapı İşçilerinin en doğal demokratik ve ekonomik isteklerini boğmuş ve olaya karşı başış lanmaz bir umursamazlık İçinde bulunan hükümetin, bu tutumundan aldığı cesaretle direnişi —şimdilik— kırmayı başarmıştır.

Büyük yatırım projelerinin hazırlandığı günümüz Türkiyesinde yapı İşçilerinin bu parçalanmışlığı devam ettikçe kazanılmaz olarak çatışmalar çıkacak, İşkolundaki ağır sömürü sürecektir. Çözümü İse zorlukları ne olursa olsun, yapı İşçilerinin merkezi disipline bağlı, yurt düzeyinde Örgütlü bir sendikanın çatısı altında toplanmalıdır.

Siyasi affın gerçekleşmesi demokrasi ve özgürlük yolunda ileri bir adımdır

Geçtiğimiz hafta İçinde Anayasa Mahkemesi, bir süre önce Meclis'de demokrasi düşmanı güçlerin gayret ve oyunları sonucunda 12 Mart sonrası siyasal tutuklularının önemli bir bölümünü dışında bırakarak çıkan Genel Af Yasası'nın 5. maddesini İptal etti. Bu karar üzerine, 141, 142 ve 146. maddelerden hüküm'lü veya tutuklu bulunanların cezalarından da, diğer bütün suçlar İçin olduğu gibi 12 yıllık bir indirim yapılacak. Anayasa Mahkemesinin kararının bugünlerde resmi gazetede yayınlanması ve yürürlüge girmesi bekleniyor.

Bugün halkımızın demokratik İstek ve özlemleri, demokratik güçlerin bilinçli İşbirliği ve mücadelesi ürünlerini vermiş ve siyasi tutuklukların özgürlüklerine kavuşmaları İmkânı doğmuş bulunuyor. Anayasa mahkemesinin 5. maddeyi İptal kararı demokrasi ve özgürlükler doğrultusunda atılmış cesur bir karar olarak hukuk tarihine geçecektir. Bu kararın alınabilmesinde halkımızın demokratik İsteklerinin ve son yılların olaylarından deneylenmiş demokratik güçlerin desteğinin etkisi olmuştur. Bir demokratik kurumun belli bir tabana dayanmak sızın, belli bir desteği arkasında görmeden bu kadar önemli ve sağlıklı bir karar alması zordur, Anayasa mahkemesi de bu kararında, demokratik özlemlerini, zulme ve tahakküme karşı tepki sini, uyanışını her vesile ile ortaya koyan emekçi halkımızın ve demokratik güçlerin tam desteğine sahiptir.

Böylece, halkımız demokrasi, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi bir adım daha İleriye gider. ken, pek çok yurtsever, devrimci, sosyalist arkadaşımız da aramıza dönerek demokrasi, bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm mücadelesini güçlendireceklerdir. Üç yıldan uzun bir süreden beri, ser mayenin baskı ve tahakkümünün, faşizm İzlemlerinin, halk ve demokrasi düşmanlığının sonucu olarak zindanlarda başları dimdik, İnançlı, umutlu ve gerefle yatanlar mücadelelerini sapasağlam ve aynı İnançla sürdürmesini bilecekleriyle. Onların varlığıyla demokratik mücadele daha da güçlenecek, saflarımız sıklaşacak tır. Sömürücü güçler bunu bildikleri, halkın uyanmasını, bilinçlenmesini ne kadar engellerlerse o kadar kâr saydıkları İçin, siyasal affa karşı çıkmışlardır.

Ancak, Anayasa Mahkemesinin Genel Af Yasasının 5. maddesini İptal etmesinden sonra, tahliyeler konusunda demokrasi düşmanlarının bazı güçlükler yaratmaya çalışacakları anlaşılmaktadır, Emekçi kitleler ve tüm demokratik güçler, bilinçli ve azimli mücadeleleriyle bu güçlüklerin İstesinden gelmesini de bilecekler. dır.

Şimdi önemli olan, sermayenin en gözü kanlı, en azgın kesiminin faşizan emellerinin ürünü olan bir dönemin İzlerinin bütünüyle silinmesidir, Bu da ancak zindan larda *tek bir siyasal tutuklu kalmamasıyla* ve af kapsamına girenlerin tüm siyasal haklarının İadesiyle mümkün olabilir, Demokratik güçlerin bundan sonra. ki uğraşları ve mücadeleleri bu doğrultuda olmalı, artık gerçek yüzü ortaya çıkan ardından para babalarının kirli yüzleri sıratan 12 Mart sonrası döneminin İzleri silinmelidir. Bu İzler silinmedikçe, zindanlarda yatan her siyasal tutuklu, siyasal haklarına kavuşmayan her kişi, Türkiye'de sömürücü güçler ve onlara siyasal af, halkımızın demok ratik uyanışını ve mücadelesi. nin son İleri adımlarından biridir. Halk ve demokrasi düşmanı güçler bir kr daha geriletilmişlerdir. Bundan sonra da yine aynı bilinç İi mücadele İle demokratik mevzi ler bir kere daha geriletilmişlerdir. İleri adımlar atabilmenin yolu demokratik cephenin güçlenmesinden, özellikle, sosyalistlerin ve yurtseverlerin bilinmiş ve tüm de neylerin ışığında kenetlenmesinden ve omuz omuza mücadelesinin de geçmektedir.

TÖB-DER Kurultayı demokrasi mücadelesine güç katacaktır

TÖB.DER Genel kurulu yapılıyor. Gazetemiz baskıya girdiği sırada genel kurul henüz başlamamıştı. Ancak genel kurulun başarılı geçeceğinden ve Türkiye öğretmeninin emekçi sınıflardan yana, onlarla bütünleşmiş uğraş ve mücadelesini bütün boyutlarıy la yansıtacağından en ufak bir şüphemiz yok.

Öğretmen kitlesi Türkiye'de gerici sömürgen güçlerin en fazla haşmına uğrayan kesimlerden biri olma durumunu hâlâ koruyor. Yine saldırılara uğruyor, ekiyor, sürülüyor, İşçi olarak yurt dışına gitme mecburiyetinde kalıyor ve halkının günlük yaşam kavgasını emekçi kitleler saflarında ve emekçi kitlelerin yaşamın en uygun şekilde o da sürdürülmesi İçin, Yurtsever, İlerici, devrimci öğretmen Türkiye koşullarında bu yapısı kazandıran, onu ken di İçiçlik burjuva kökenim ötesi ne götüren İşçi sınıfıyla ve ezilen emekçi kitlelerle, bütünleşme sini sağlayan etkenler üzerinde durmak, öğretmenin sınıf konumunu, mücadelesinin neye dönük olduğunu bir kere daha vurgulamak, İsteriz.

Türkiye'de öğretmen kitlesi çok günlüğü küçük burjuva kökenli şehir ve köy küçük burjuvazisi. nin ekonomik bakımdan en zayıf kesimlerinden gelen bir yapı gösterir. Ama, yine ayrı kitlenin çok önemli bir bölümü, bu köken ve yapısını aşmış, İşçi sınıfına yaklaşmış veya emekçi kitlelerle bütünleşmiştir, Çalışkı ortam, sürekli kökeni İçinde yetişme İmkânı ve İ. deolojisi onun halkçılığının ve yurtseverliğinin temelinde yatar. Ancak son yıllarda İşçi sınıfının gelişmesi, İşçi sınıfı düşünce ve davranışının güçlenmesi; İşçi sınıfı sosyalizminin küçük burjuva sosyalizmini aşarak köleleşmeye başlaması, öğretmeni de bulundu gu yerden, ve genel bir *halkçılık çizgisinden* daha belirgin yerlere, *İşçi sınıfı çizgisine* doğru çekmek tedir. Öte yandan Türkiye'de öğretmen, günlük yaşaması, ekonomik durumu ve doğrudan olmasa bile üretime dokunmamakla birlikte, emekçi kitlelere ve İşçi sınıfına en yakın toplum kesimlerinden'biridir.

Kısaca özetlersek sınıf kökenli olarak İşçi sınıfına dahil olmayan, büyük çoğunluğuyla küçük burjuvazinin en güçsüz kesimlerinden gelen öğretmen, çağımızın, yaşadığımız İdeolojisi bulunduğu çevre ve yakın olduğu sınıflar açısından İlericidir, halkçıdır ve yılların gelişmeleri İçinde İşçi sınıfı davranış ve düşüncesi doğrultusunda yol almıştır, Bu yöneliş öğretmenin belirsiz bir halkçılığın ve küçük burjuva İdeolojilerinin yetersizliğini, çıkmazlarını görmesinden ve İşçi sınıfına en yakın emekçi kitleler arasında bulunmasından İleri gelmektedir. Ve İşte bu nitelikleri, bu tutarlı İlericiliği ve devrimci İlgi yüzündendir ki öğretmen dün olduğu gibi bugün de egemen sömürücü güçlerin haşmına ve bas kılarına hedef olmaktadır.

TÖB.DER Genel kurulunun ya pıldığı şu günlerde, bir yanda Örgütün kendi yerini sağlamca belirlemesi; öte yandan öğretmen kitlesinin, halkımızın demokrasi. bağımsızlık, özgürlük mücadelesinde yerini en etkin biçimde ala bilmesi İçin, öğretmen kitlesinin sınıf yapısı, gelişme doğrulusunu İlericiliği ve devrimciliği, İşçi sınıfı yanındaki yeri üzerinde yeni den dikkatle durmakta yarar var dır.

TÖB.DER öğretmenin birleşti. ği, bütünleştiği, güç kazandığı, haklarını savunmak ve faşizan uygulamalar sırasında elinden alınan demokratik haklarını yeni den kazanmak İçin mücadele ver dığı, vereceği meslek örgütlüdür, Bu yapısıyla en güç günlerde bi le başarılı olmuş, demokratik mücadele sırasında en etkin bir örgüt olarak ortaya çıkmış demokratik mücadeleye önemli katkılarda bulunmuştur. İlerici yurtsever öğretmenlerin, tek tek yönelikleri ve genel bir halkçılığı aşarak varacakları nokta ise, kendi İçlerine en yakın olan İşçi sınıfı çizgisidir.

Nitekim, TÖB.DER İçinde de gerek örgüt olarak, gerekse tek tek devrimci öğretmenlerde, bu doğru çizgi ağırlık kazanmakta, bir meslek örgütünün ana siyasi örgüt olarak alan yanlış eğilimler hızla tasfiye olmaktadır. Bu sevindirici bir gelişmedir.

KİTLE, TÖB.DER Genel kurulunu ve tüm öğretmenlerimize tu tarlı demokratik mücadelelerinde başarılar diler, kendilerini Türkiye'de demokrasinin, bağımsızlığın ve özgürlüğün, İşçi sınıfına en yakın erileri olarak selamlar.

Sosyalizmde aydınlığa doğru

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kuruluşu karşısında sosyalist kadro ve sempatizanlardan önemli bir kesimin ve bilinçlenmiş İşçilerin gösterdikleri coşkınlık, ülkemizde sosyalistlerin örgüte karşı duydukları susuzluğun somut bir kanıtı oldu.

Öte yandan, KİTLE Gazetesinin, ilk sayısından itibaren sürekli artarak yaygınlaşması, her geçen sayı daha fazla alınan ve aranan bir sosyalist gazete haline gelmesi, sosyalist kadro ve sempatizanlarımızın tutarlı bir yayına karşı gösterdikleri köklü İlginin ve İhtiyacın bir örneğidir.

*KİTLE'nin yazılarının son derece dikkatle okunması en ufak eksiklik ve yanlışlıkların bile gözden kaçmayarak tüketilmesi İstediği, Sosyalist Partiye karşı duyulan coşkulu İhtiyaç, sosyalist hareketimizin gerçekten sağlıklı b

Af kanunundaki adaletsizliklerin giderilmesi işçi sınıfı sosyalizmini güçlendirecektir

Ahmet Kaçmaz

Mart 1971 sonrası döneminin hışmına uğrayan pek çok ülerici ve devrimciyi, kapsam dışı bırakarak çıkan Af Kanunu, halkımızın hakkı teşkisiyle karşılaştı. Özgürlük ve demokrasi için mücadele veren tüm yurtseverler ve emekçiler, «siyasi» ler zindanda bırakan böyle bir «Af»ı nisbi demokrasimiz için bir yüz karası, demokrasi düşmanı iç ve dış sömürücü egemen güçler için faşizme doğru atılmış bir adım, demokrasi cephesinde meydana gelen bir gedik olarak değerlendiriller ve hemen şerefleri tepkiyi göstererek, «af» dışı kalmaların özgürlüklerine kavuşmaları için gerekli çalışmalara başladılar.

Bu çalışmalara paralel olarak, CHP tarafından Anayasa Mahkemesine yapılan itiraz, geçtiğimiz salı günü görüşülerek; karara bağlandı ve Af Kanunu'nun «fikir suçlular»ını ve «siyasi suçlular»ı kapsam dışı bırakan 5. maddesi iptal edildi. Böylece halkımızın demokrasi ve özgürlük için yürümekte olduğu mücadelede bir merhale daha ilerlemiş oldu.

Diğer taraftan, iç ve dış sömürü mihrakları, ellerinden geldiği kadar ilericileri ve devrimcileri sindirmeye çalışacak, baskıdan işkenceye kadar her türlü zulüm aracını kullanacak, halkımızın sömürüye karşı yürümekte olduğu mücadeleye set vuramayacaklarını gayet iyi anlamışlar ve bu mücadelenin oluşturduğu demokratik ortama çareşiz razı olmuşlarda.

Seçimler ertesinde, halkımızın demokrasi mücadelesinin, «kendiliğinden» liği, en önemli kusurumuzun örgütsüzlük olduğunu açık seçik ortaya koydu. Demokrasi yolunda kaldıkça; halkımızın sömürüye karşı yürümekte olduğu mücadelenin, ancak işçi sınıfımızın siyasi örgütünün öncülüğünde olacağı, geniş çevrelerce anlaşıldı. Bunca kayıma rağmen işçi sınıfımız, hem objektif olarak kendi varlığıyla, hem subjektif olarak bilinçlilik seviyesiyle ve bağrındaki işçi sınıfı devrimcileriyle örgütlenmeye hazır ve istekli olduğunu gösterdi. Sabırlı çalışmalar sonucunda Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kuruldu.

İşçi Sınıfımız, siyasi örgütlenmesini sabırla gerçekleştirirken, kendisinin bu günkü bilinç seviyesine ulaşmasında emeği geçmiş ve hakim güçlerin gadrına uğramış tüm işçi sınıfı devrimcilerinin çabalarına ve şahıslarına gereken özenemi vermekten geri durmadı. Af Kanunu'nun gündemde olduğu sıralarda, siyasi örgütün, mümkün olan en geniş devrimci kadrolarla oluşturulması amacıyla, Kanun'un, T.B.M. Meclisi'nden geçmesi için kısa bir süre beklendi.

Sonra hepimizce biliniyor. Af çıkmadı. «İçerdeki»lerin ne zaman çıkacağı belirsiz bir tarihe kadı. İşçi sınıfımızın ve tüm emekçi halkımızın acil ihtiyacı kendini dayatıyordu. Mevcut kadro ve imkanlar siyasi örgütleşme için yeterliydi. İşçi sınıfımızdan, Anadolu'daki sosyalistlerden, geniş devrimci kadrolardan partinin artık gerçekleştirilmesi yolunda hakkı ve sorarı istekler geliyordu. «İçerdeki»ler beklemek, örgütsüzlüğün getirceği dağınıklık ve başıboşluğa razı olmanın yanısıra, teslimiyetçilik de olurdu.

Bugün meselenin bu yönü de çözümlenmiştir. Af kapsamı dışında bırakılan işçi sınıfı sosyalistleri önümüzdeki günlerde özgürlüklerine kavuşacaklar ve siyasi hesaba... ları da katkacağı için halkımızın sömürü ve bağımlılığa karşı vermekte olduğu mücadelede yerlerini alacaklardır.

Geçtiğimiz günlerde kuruluşu tamamlanan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin uzun süren çalışmalardan sonra hazırlanmış olan tüzük ve programı tüm işçi sınıfı sosyalistlerinin incelemesine sunulmuştur. Anayasa Mahkemesi'nin kararıyla af kapsamına giren devrimci kardeşlerimizin de bu tüzük ve programı okuyup üzerinde düşündüklerine eminiz. Ayrıntılarda ihtiraz, eleştiriler olabilir. «Eksik kalmış detay noktaları var» denebilir. Ama bu TSİP Tüzük ve Programı, nun, toplanmasının bugünkü aşamasında, bir işçi sınıfı sosyalist örgütlenmesi ihtiyacına en iyi cevap veren, gerçek bir yol gösterici olduğu inancındayız.

O halde, önümüzdeki günlerde özgürlüklerine ve siyasi haklarına kavuşacak işçi sınıfı sosyalistlerine önemli bir görev düşmektedir: TSİP Tüzük ve Programını dikkatlice gözden geçirerek, gerçekci bir değerlendirme yapmak, ayrıntılarda eksiklikler, tam aydınlığa çıkmamış noktalar, olduğu kanaatinde olunsa bile, genel ve öz olarak doğru ülkeler üzerine inşa edilmiş olduğu inancı hâkimse, doğruca Türkiye Sosyalist İşçi Partisi saflarına katılmak.

Elbette ki, Parti saflarına katılmak, bu arkadaşlarımız için en doğru ve tutarlı karar olacaktır ama bu sadece ilk adımdır. «Baştan beri söylediğimiz gibi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, işçi sınıfı düşünce ve davranışı doğrultusunda olan bütün sosyalistlere kapılarını açık tutacaktır ve gerek Tüzük ve Programı'nı bu sınırlar içinde, gerekse Parti çalışmalarının Tüzük esasları dahilinde tartışıyıp geliştirilmesine her zaman yardımcı olacaktır.

Öte yandan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi saflarına katılmamak mazeretini Tüzük ve Program'a «İlkeleri» açısından kardı oldukları gerekçesine dayandıracak «işçi sınıfı sosyalistleri» de olacaksa, Partimiz bu kimselerden, kişi kişi yapratmaya yönelik tezvirat değil, mazeretlerini haklı göstereceki, işçi sınıfı bilimi doğrultusunda eleştiriler bekleme hakkını kendinde bulacaktır.

Sosyalist Muhalefet ve Demokrasi Cephesi

Oya Baydar

Ülkemizde sınıf çelişkilerinin derinleşmesi doğal olarak, toplumdaki çeşitli sınıf ve tabakaların biribirleriyle olan ilişkilerine de somut biçimde yansımaktadır.

Toplumdaki çeşitli sınıf ve zümreler arasındaki ilişkiler ve çelişkileri, işçi sınıfının sosyal pratik sürecinin her aşamasında dik, katle gözden geçirmesi taktiklerini alabildiğine isabetle tayin etmesi, zorunludur.

Bugünkü hükümetin sınıf tabanı, kısaca küçük burjuvazi ile ortak bir ekonomik ve demokratik programda ittifak etmiş anti.monopolist burjuvaziden ibarettir. CHP ağırlığındaki hükümetin diğer ortağı olan MSP'de de aynı çıkarların temsilcileri ağır basmaktadır.

Her iki parti de anti.monopolist sloganlarla seçim katılmışlar ve ortak kabineyi kurmuşlardır. Hükümetin ekonomi politikada izlediği yol kısaca «tekelci sermaye»yi kuşatma temini altında özetlenmektedir. Ama bu kuşatma, toplumdaki ara tabakaların güçline dayandığından gevşek ve güçsüz bir kuşatmadır. Her ne şekilde ve ne kadar ilerlemiş olsa bu partileri desteklemişlerse de, mevcut hükümet bir demokratik çeşme hükümeti değildir. Bilindiği gibi demokratik cephe, işçi sınıfının örgütlü siyasi varlığının müttefik sınıf ve tabakalarla bütünleşmesini bir ortak cephedir. Oysa işçi sınıfının ve yoksul köylülüğün örgütlü olarak bu cephede yeralamadıkları açıkça ortadadır. Bu bakımdan birtakım işçi sendikalarının hükümeti desteklemeleri, işçi sınıfının bağımsız politikasını ve sosyalist bakış, anti. ekonomik örgütlenmesini, sınıfımı mevcut iktidar kuyruğuna takma gayretleri demek olan bu politika kayıtsız şartsız teslimiyet politikasıdır.

Oysa, işçi sınıfının bağımsız politikası onun siyasi varlığının politikasıyla belirlenir. Bu politikanın etkili olma derecesi, de, işçi sınıfının ve onun en yakın müttefiki yoksul köylülüğün örgütlenme güçlüne ve düzeyine bağlıdır.

Bugün emperyalizme bağımlı yerli finans kapital ülkenin ekonomik hayatına hâkimdir. Gene pek çok üst yapı kurumu finans kapitalin elindedir. Bu bakımdan, işçi sınıfının örgütlü siyasal varlığından yoksun olarak oluşturulmuş demokratik eğilimli hükümet gerçekte finans kapital ve tefecl.bezirgân egemenliğinin yanısıra, anti.monopolist, burjuvazi ile küçük burjuvazinin iktidara ve ekonomik mekanizmaya ağırlık koyma çabalarından başka birşey değildir.

Ama işçi sınıfının siyasal örgütlenmesi gerçekte gelişmedi. Şöyle ki küçük burjuvazi doğal olarak finans kapitale tâbidir. Ortak olmak sorunu kesinlikle, kendiliğinden, de, şimdiki iktidarın finans kapitale karşı etkili bir mücadele vereceğini ummak yanlıştır. Hatta bu hükümetin finans kapitale olan çelişkisi de uzlaşmaz çelişki değildir. CHP ağırlığındaki hükümet, ülkedeki sınıf çelişkilerini yumuşatmak amacıyla Halk Sektörüne bel bağlamıştır. Hükümetin emperyalizm ve yerli tekelci sermaye karşısında güçsüz kalması ve onunla uzlaşma yoluna gitmesi şaşırtıcı bir durum değil, Hükümet, halk sektörüne hayalei bir ümit bağlamıştır. Kurulacak bu sektörün finans kapitale dengeleyeceğine ve onun güçlenmesini sınırlayacağına *inanan* hükümet, tekelci sermayeye ve onun arkasındaki emperyalizme karşı ancak bu yoldan mücadele edebileceğini söylemektedir. CHP Genel Başkanı Ecevit bu konudaki görüşlerini şöyle özetliyor «...(tekelci sermayeye karşı mücadele.de) dış güçlerin karşımıza çıkması olasılığı da aslında bizim tuttuğumuz yolun bir anti.emperyalist yol olduğunu gösterme.ktedir. «1 - Tekelci sermayeye karşı doğrudan doğruya cephe almak ve şu veya bu ölçüde ve biçimde saldırıya geçmek 2 - Tekelci sermaye ile boy ölçüşebilecek duruma gelip onu sınırlamak, onun tekelciliğini fiilen ortadan kaldırmak düşünülebilir. Halk sektörü bu ikinci olanağı sağlayacaktır. Bu bakımdan daha barışçı bir yöntemdir kanısındayım. Sosyal açıdan tehlikeli bir uzlaşma doğurmayacaktır; tekelci sermayeden gelen tehlikeyi hızla sınırlayıp ortadan kaldırmak sonucunu verebilecektir.» (Özgür İnsan Mart, 1974, sf. 9 Başbakan Ecevit'le Sohbet)

Başbakanın gösterdiği iki yol.dan birincisi, yani tekelci sermayeye karşı açıktan saldırıya geçmek işçi sınıfının, diğer uzlaşmacı yol ise küçük burjuvazi.nin tavrıdır. Ve bugünkü hükümeti oluşturan ittifak işçi sınıfının örgütlü siyasi gücünü ortak bir cephe programı içinde yanında bulamadıkça, ikinci yolu seçecektir, zaten onun kendi programı da bu kaskada sınırlıdır.

Şimdiki halde anti.monopolist mücadelede güçsüz olduğu gibi anti.emperyalist mücadelede de aynı güçsüzlüktedir. Hatta denilebilir ki, hükümetin anti.monopolist tutumu, anti.emperyalist olmak.tan bile çok uzaktır. Oysa ülkemizin şartlarının açıkça belirtdiği gibi, bugün anti.monopolist mücadele, anti.emperyalist mücadeleyle bir bütündür. Yani sa.peryalizme karşı verilen ve verilecek olan mücadele, yerli finans kapitale karşı olan mücadeleden asla ayrı ve bağımsız değildir. Böylece birşey İddia etmek bilim dışı bir tutumdur. CHP Genel Başkanı Ecevit bu konudaki görüşlerini şöyle özetliyor «...(tekelci sermayeye karşı mücadele.de) dış güçlerin karşımıza çıkması olasılığı da aslında bizim tuttuğumuz yolun bir anti.emperyalist yol olduğunu gösterme.ktedir. «1 - Tekelci sermayeye karşı doğrudan doğruya cephe almak ve şu veya bu ölçüde ve biçimde saldırıya geçmek 2 - Tekelci sermaye ile boy ölçüşebilecek duruma gelip onu sınırlamak, onun tekelciliğini fiilen ortadan kaldırmak düşünülebilir. Halk sektörü bu ikinci olanağı sağlayacaktır. Bu bakımdan daha barışçı bir yöntemdir kanısındayım. Sosyal açıdan tehlikeli bir uzlaşma doğurmayacaktır; tekelci sermayeden gelen tehlikeyi hızla sınırlayıp ortadan kaldırmak sonucunu verebilecektir.» (Özgür İnsan Mart, 1974, sf. 9 Başbakan Ecevit'le Sohbet)

Bu bakımdan, mevcut hükümete karşı işçi sınıfı, *sosyalist muhalefet* yapacaktır. İşçi sınıfı, kendi görüşlerini ve asgari programını en geniş emekçi kitlelere yayıp, sosyalist örgütlenmeyi gerçekleştirmeye çalışırken, aynı zamanda şimdiki demokratik eğilimli hükümeti bilim yoluna kazanmağa çalışacak, hükümetin işçiler ve halk üzerinde tutumunun sergileyecek, ya da halk ile egemen sömürücü güçler arasındaki yalpalamaları halkımıza gösterecektir.

Şu halde, işçi sınıfının gösterilerinin başında, bilinçlendirme ve örgütlendirme, propoganda çalışmalarını yanısıra, sosyal demokrat iktidara karşı sosyalist muhalefet gösterdiğidir. İşçi sınıfının ikili görevinden birişi budur.

Diğer görevse gelince: İşçi sınıfı sosyalist muhalefet: yaparken mevcut hükümeti yıkmak amacını taşımayacaktır. Sosyal demokrasinin halkımızın kazanılmasına çalışmasınız kalkınma modeli ve bu kalkınma modelinde önemli bir unsur olacak olan halk sektörü, doğal olarak çağımızın ekonomik emperyalizmi ile de çelişecektir ve büyük tehlikeli kavgalara yol açmadan onun tehlikele.rini, sakmcalarını ve etkinliğini Türkiye açısından gösterek ortadan kaldırıcı bir yöntem olacak. Sosyal demokrasinin kaçınılmaz kuralıdır bu... Sözkonusu bilimsel ve tarihsel gerçek açıkça ortadayken, sosyal demokrasinin işlerini ağlam bir şekilde almak zorundadır.

Sosyalist muhalefetin yazgeçmek ve sosyal demokrasiyi bu.yuna desteklemek bizi kuyruğuna götürür. Öte yandan, mevcut iktidarı bir AP.DP koalisyo.nu gibi görüp kıyasıya mücadele.ye girişmek ise işçi sınıfının şol sekter tavrını temsil eder. Gerçekte birinci sağ sapma da, i. kinci sol sapma da işçi sınıfının mücadele yolu üzerine engeller çıkartan ve halkımızın demokratik iktidarını geciktiren davranışlar olur.

İşçi sınıfı, sosyal demokrasiye karşı sosyalist muhalefetini, yaparken aynı zamanda demokrasi.nin sınırlarının genişletilmesi uğ.runda mücadele edecektir. Bu mü cadele hem sosyal demokrasinin ilerisindeki demokrasi anlayışını halka mahsus yöndede olacak, hem de ülke şartlarını çok iyi de.gerlendirerek, bu hükümetin yeri.ni bir sağ kabinenin almasını önleyecek ittizlikte gürecektir.

Şunu da belirtelim: şüphesiz ki demokrasi cephesinin sorumlu.luğu sosyal demokrasi ile sınırlanmamıştır. Sosyal demokrasinin işçi sınıfına ve onun politi.kasına karşı göstereceği tutumun da bölücü ve dağıtıcı olmaması gerekir. Bugün CHP'yi destekleyen kesimler arasındaki küçük burjuvazi, objektif olarak işçi sınıfının müttefikidir. Ve sosyal pratiğin akışı kısa zamanda bu kuşkusundan olduğu kadar, özellikle içinde yaşadığımız hızlı sosyal evrim döneminde soyut hukuka somut içerik kazandıran eşitlik anlayışı açısından önemi büyüktür. Bu bir.

İkincisi, kararın milli irade ye rine başka bir irademi ikame etti ği iddiası açıkça demagoji bir safsatadır. Bu iddia, Bugünkede milli irade yerine hangi başka i. radelerin ikame edildiğini, ve ne gibi yöntemlerle edildiğini çok gördük. Bugün «Milli irade! Milli irade!» diye basbar bağırmaların o zamanki tavır ve davranışlarına gördük. Kaldı ki Milli Mücadele.sinde Meclis metni beş oy fark. la reddedilmişti, Milli iradeyı kar şı taraftan yana oy veren o beş kişi mi temsil ediyordu? Yoksa MSP'li yirmileri kendi partilerine karşı oy vermeye şu da ha yoldan kina edenlerin iradesi mi? Bu ya salnız bunlardan birisi. Bu milli irade *bu kanuda* kesin ve açık hükmünü 14 Ekim seçimle. rinde vermiştir. Olağanüstü dö. nemin onca olağanüstü uygula. malarının ardından, sola ve yeni CHP'ye yönetilen onca ağır suç lamalara rağmen, solun destekde diği yeni CHP'nin ve fikir özgür. lüğünü ve sola açık bir rejimi Halkımızın tercihinin gereği yerine getirilmeli

Halım Toğan

Anayasa Mahkemesinin son ka rarı hürriyetden önce Anayasamın temel eşitlik ilkesinin geçerliği ni teyid bakımından yerinde gi. muştur. Üstelik hemen bütün hu. kukçuların bilimsel görüşleriyle aydın kamuoyunun demokratik tercihleri doğrultusunda, hükü. met tasarısının da bir adım ö. nündedir. Bu nedenle soyut hu. kuk açısından olduğu kadar, ö. zellikle içinde yaşadığımız hızlı Mecliste olsun, seçim kampanya. sı sırasında olsun her fırsatta sa. vunan Erbakan'ın partisinin mil letden aldıkları oylar, milli ira. denin ne yönde tecelli ettiğinin ifadesidir. Buna karşılık 12 Marta açıkça sarıp çıkarak ola. ğanüstü dönemin bütün sorum. luluklarına bilfiil iştirak eden AP'nin ve Feyzioğlu'nun partisi. nin seçimde uğradıkları hezimet, milli irademe *onların* ne denli ters düştüklerini gösterir.

İradelerini ancak anti , emokrat ve ve safasına inandıkları kişiler geçirebilenlerin, ülkenin tüm ile rici, demokrat ve yurtsever güç. lerince desteklenen bu karara karşı ne «milli irade», ne «demok rasi» ne de «çağdaş uygarlık» a. dına söylüyebilecekleri birşey yok tur. Karar bu gibilerin itiraziari ile alınmamıştır. Bu kanunlar çerçevesinde yetkili mercileri derhal uygulanmalıdır.

Bu arada af kapsamına girip de günleri salıverilemeyenlere ol. vermeyen daha uzun süreli mah kûmların bir an önce salıverilme leri için bir özel af yasasının çı. karılması, halkımızın bu kere de Anayasa Mahkemesi kararında tecelli eden temel demokratik eği lim ve tercihinin kaçınılmaz ge. reğidir. Aynı zamanda hemen ü. zerinde durulması ve olumlu so. nuca bağlanması gereken bir baş ka sorun da, Anayasa Mahkeme si kararının uygulanmasıyla ös. görülkenine kavuşacak olanların *tümünün* siyasi haklarına sahip olmalarının, dolayısıyla yurdun siyasi hayatında hakları olan ye ri bilfiil almalarının sağlanması dır. Bu yolda mevcut hukuki en. geller bir an önce kaldırılmalıdır.

Anayasa Mahkemesinin kararı na karşı çıkanlar, temsil ettikle. ri çıkarların yurt ve halk çıkar. larıyla bağdaşmazlığını ancak anti , demokrasi perdesi ardında gizliyebiliyorlar. O perde yırtılıp açıldıkça foyaları bütün bütün meydana çıkıyor. Onlara karşı tüm ilerici ve yurtsever güçlerin halk tan yana demokrasi cephesini güç lendirme ve anti , demokrasi per delerini yırtıp atma yolunda ilk yapılacak işlerden birî, af yasası nın 5'inci maddesinin iptal ka rarının uygulanması ardından yu karda değindiğimiz sorumların bir an önce çözülme bağlamasın dır.

Halk Sektörünün Çıkmazı

Muhalefetiş bütün çabalarına rağmen, Hükümetin bir süre daha işbaşında kalacağının anlaşılması üzerine, «Halk sektörü» tartışmaları yeniden ön plâna çıktı. Ecevit Hükümetinin, seçimlerden önceki «özlem değişikliği» sloganının somutlanmasının giderek chalk sektörü» uygulamasına indirgendiği görülüyor.

Ecevit'in ve CHP'nin «tekelciliği kuşatma» olarak tanımladığı, MSP'nin bir kanadının da katıldığı politika, özünde, küçük sermayelerin birleştirilmesi ve Sosyal güvenlik kuruluşlarından, iktisadi devlet teşekküllerinden ve fi. nans kapitalin gölündü dışındaki yerlerden gerekli, kaynak. ların sağlanmasıyla, bunlara işçi, küçük burjuva tasarruflarının eklenmesiyle yeni bir sektör yaratılmasına ve finans kapital egemenliğinin bu yoldan «törpülenmesine» yönelik. tir. Genel olarak hükümetin, özel olarak da CHP'nin dayanduğı sınıf tabanı ve savundığı çıkarlar, bu çıkarların doğal sonucu olan halıçı temalarını ağır bastığı bir sosyal demokrasi anlayışı, tekelciliğe karşı (anti.monopolist) mücadele. nin ancak bir kuşatma ve törpüleme eylemi olmasına, daha öteye gidememesine yol açmaktadır. Finans kapital tahakkümünü ortadan kaldıracak biçimde, tekelcilerin kontrolündeki büyük üretim ve dağıtım birimleri, finans kuruluşları halkın kendi ön iktidarı tarafından kamulaştırılmadıkça «kuşatma politikası» nasıl bir sonuç verebilir? Bu kuşatma politikasının aracı olarak düşünülen ve kendisinden çok eşyer. bel eklenen halk sektörü kurulabilse dahi neyi nereye ka. dar götürebilir? Bu soruların cevabını vereebilmek ve halk sektörünün hayaleciliğini, düzeni değiştirmekteki yetersiz. liğini ve üçüncü bir sektörün aslında kapitalizmin güçlendi. rilmesinden başka bir işe yaramayacağını kavramak için, önce «halk sektörü nedir» bir kez daha özetlemeye çalışa. lım.

Halk Sektörü Nedir?

CHP seçim bildirgesi, halk sektör'ünü, «CHP'nin öngördüğü kalkınma modelinde ve ekonomik düzende, köylü koo. peratiflerinin, sosyal güvenlik ve yardımlaşma kurumlarının, sendikaların, yurt dışındaki işçi ortaklıklarının ve benzeri halk örtaklıklarının girişimlerinden oluşacak sektör» olarak tanımlıyor. CHP'ye göre, «Halk sektörü, halkın kendi yönetiminde kendisini üretici duruma getirmesidir. Her birey, halk sektörü yönetiminde eşit güce, eşit etkinliğe sahiptir. Bu etkinlik tasarrufa katılma payı ve üretim miktarı. yetiye orantılı değildir. Özel sektörden başlıca ayrılık burada da belirir.» CHP'nin resmî görüşüne göre, halk, ekonomik özgürlüklerine ve ekonomik özgürlüklerle birlikte demok. rasinin yaygınlaşmasıyla, siyasal özgürlüklerine «Halk sektörü» yoluyla kavuşacaktır. Çıkar çevrelerinin baskı ve sömürüsünden bu yolla kurtulacaktır.

Halk sektörü'nün düzeni değiştirmekte bir araç olarak kullanılması, halk sektörü yoluyla mülkiyetin yaygınlaştırılması, küçük burjuva katlarının, orta sınıfların güçlendirilmesi, gelir dağılımının daha adil olması, bu yolla demokrasinin köklerştirilmesi düşünülmüştür. Uygulamada karşılaşılacak sorunlar ve varılacak sonuçlar bir yana, halk sektörü, işçi sınıfı ve işçi sınıfının bilimi dışında, sermaye dünyasının çelişkilerini yumuşatacak bir formül olarak düşünülmüştür. CHP'nin sosyal tabanı ve sınıf yapısından gelen emekle sermaye dengesini kurma çabasında, halk sektörüne bir cankurtaran simidi gibi sarılınmıştır. Seçim bildirgesinde, *bir başka sosyalist örgütlenmeye yöneltecek, elde edilen tek sonuç, hareketin bölük pörçüklüğü ve egemen güçlerin ekmeğine yağ sürülmesi olur.*

Emperyalizmin oyunlarından söz ediliyor sık sık... Emperyalizmin ve yerli ortaklarının hiç eskimeyen, hergün yeniden tezgâhlanan oyunu güçleri bölmektir. Bu oyunu gelmek her devrimciyin, her işçi sınıfı sosyalistinin görevidir.

Emperyalizmin güçleri bölme, parçalama oyununun somutlanması «çok sosyalist Parti, çok başkı sosyalist hareket» mantığının meşrulaştırılması, sosyalist kadroların kitlelere de kabul ettirilmesi olabilir. Önümüzdeki günler. de dikkat etmemiz, yanlışlığın göstermemiz, tekrar tekrar vurgulamamız, işçi sınıfı sosyalistleri olarak mücadele etmemiz gereken temel noktalardan biri, bu olacaktır. Bu konuda, tüm sosyalistlere, hangi düşünce ve çizgide olurlarsa olsunlar, kişisel kuşkuları ve endişeleri ne olursa olsun tüm işçi sınıfı devrimcilerine, büyük görevler düşmektedir. Kendimizde hesaplaşmalıyız, ciddi bir eleştiri, özeleştiriye hazır olmalıyız ve bunun sonucunda yarı çalışı altında birleşmenin yollarını denemeliyiz.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bu konuda kendisine düşen ağır görevin sorumluluğuna ve bilincine, sonuna kadar sahiptir ve bu görevi yerine getirmek için en çok engelleri bile yenmeyi, birleştirici, toplayıcı olmayı, çok başlıklıda savaşmayı sonuna kadar deneyecektir.

Halk Sektörü ve İşçi Sınıfı

Halkçı özelliklerde ka. zanmış küçük burjuva ideolojisinin ve tekelcilerle çıkar çelişkisinde bulunan ser. maye kesimlerinin anti.monopolist eğilimlerinin ürünü olan halk sektörü, işçi sınıfı. na bir üçüncü sektör olarak yutturulmaya çalışılınca işler değiştir ve oynanan oyunun gerçek yüzünü ortaya dökmek gerekir. Halk sektörü. nün imkânları, sınırları, ba. şarı şansı, sınıf temeli, uygulamada karşılaşılabilecek güç lükler, kendi sınırları içinde kurtulabilir de, halk sektö. rü bildiğimiz yönleri ve sınıf temeliyle işçi sınıfına «sosyal adaletiş sağlayacak bir üçüncü sektör olarak sunulmaya kalkışıldı mı «dur» demek gerekir.

Halk sektörünün amaçla. rından biri tekelciliği kuşat. maksa bir diğer amacı da orta sınıf, küçük ve orta mülkiyet kesimini zorakî ayakta tutarak işçi sınıfının ve ortaklarının siyasal iktidarını geciktirmeye çalışmaktır. Halk sektörü, en nihâyet sonunda kapitalizmin çelişkilerini yumuşatmayı, sermaye . emek dengesini kurmayı ve işçi sı. nıfına dayanacak iktidarları bu yolla engellemeyi amaçla. maktadır. Fakat bunu dahi ba şarabilecek midir?

İşçi sınıfının bilimiden kay naklanan toplumsal çözümler, her zaman toplumun gelişme. sini hızlandırmaya yöne. lik çözümlerdir. Emperyalizmin sa. yalleştiği bir çağda, işçi sınıfının kollektif çalışma alışkanlığı ve küçük mülkiyetle bağ larını koparmışlığının yerine, bireysel çıkar hesaplarını, bi. rey kişiler küçükiyet özlem lerini geçirmek, tekeriegi ter. sine döndürmek gelişmeyi ya. vaşlatmaya çalışmaktır.

İşçi sınıfı, sınıfsal yapısın. dan, üretim süreci içindeki yerinden doğan eğilimleriyle, küçük mülk sahibi olmaktan yana değil, çalıştığı işletmenin yönetim ve denetimine katıl maktan yanadır. Onu küçük mülkiyet tutkusuna çekmeğe çalışan her çaba, işçiyi küçük burjuvalaştırmağa, yozlaştır. mağa, hedefinden ve özünden saptırmağa, İşçi sınıfının kay bedecek birşeyi olmamasın. dan da, gelen devrimciliğini, mücadeleciliğini yoketmeğe uğraşan *boşuna* gayretlerdir. İşçi sınıfının, yapısına ve için de bulunduğu üretim sürecine uygun tek mülkiyet biçimi ka. mu mülkiyetidir; küçük özel mülkiyet değil.

Sanayi toplumunun gelişe. sinin ürünü çağdaş bir sınıf olan işçi sınıfı kendisini nic. ve nitelik olarak güçlendi. ren büyük işletmelerden, sana yinin bütün merkezlerde yo. gunlaşmasından yanadır ve kendi sınıfsal gelişmesi için böyle olmak zorundadır da.

Halk sektörü, bu en ileri, en modern, tekelciliği davranış ve düşünüş biçiminden fazla an. lamayan, küçük mülkiyetin ürünü olan daha geri bir bilince itici bir yapıya sahiptir. Kamu mülkiyetinden yana ve ger. çek varlığını kamu mülkiyeti içinde bulabilecek işçi sınıfı. na, tutucu küçük mülkiyeti önermek ona ileriye doğru de gil de geriye doğru hedef gös termektir İki egemen sömürü. cü çüşlerin isteği de bu doğ. rultudadır. Aslında böyle bir tutum yurt dışındaki işçilerin tasarrufları dışında, sadece iç teki işçilerin kaymak taba. kasına dönüktür. Bu bakım. dan işçilerin çok büyük ço. gunluğunun halk sektörüne katılmalarına fiilen imkân yoktur, Ne var ki, sendikalar halk sektörüne hevesli gelmek. mektedirler. Sendikaların elle rindeki fonların halk kurulus ne' kaydırılması, halk sektörü nün finansman kaynakların. dan birinin sendikaların fonla ri olarak düşülmesi gerçek ten de üzerinde durulmaya de ğer bir noktadır. Sendika fon. ları başarılı greylerin tek gü vencesidir. Her ne kadar sen. dikaların mali güçleri sadece grev fonlarında toplanmamış. sa da, önemli bir grev söz ko nusu olduğunda bütün fonla. rın grev için seferber edildiği bilinir. Sendikaadan halk sektörüne kaynak aktarılma. sı sendikaların direnme imkân larını da azaltacaktır.

İşçilerin ustabaşı vb. seviye sindeki son derece küçük bir bölümünün (aristokratların) veya yurt dışında çalışan İşçi lerin tasarruflarının onları hisse sahibi yaparak halk sek törüne aktarılması ise, başta anlatmaya çalıştığımız gibi İş çi sınıfını oyalayan İşçi bu rjuvazisinin bu çıkarlarını ve bilimini unutarak halk sektörünü des teklemelerini ilgi çekicidir. En iyi ihtimalle, sendikaların halk sektörünün işleyişinde söz sa. hibi olmaları düşünülse bile, sendikaların İşçi sınıfı adına halk sektörünün ekonomik mücadele veren dü. gü, sendika adına ekonomik çıkarlar peşinde koşan kurulus lar haline gelmesini nasıl en. gellenecektir? *Sendikaların grev fonlarının kemirilmesin. den doğacak sakıncalar nasıl giderilecektir?* En önemlisi İş çi sınıfına sunulan İşçi sınıfı. nın bilimi dışında İş çlerin sosyalizm yolunda ilerle yen İşçi sınıfını oyalamacak o yunu değil midir?

İşçi sınıfı sosyalistleri, İşçi sınıfı içinde her türlü küçük burjuva veya diğer ideolojilerle İş çlerin oyalanmaya çalışı masını ellerindeki bütün im. kânlardan yararlanarak engel lemek zorundadırlar. İşçi sını fının en bilinçli örgütleri ve üyeleri, İşçi sınıfı içinde halk sektörü konusunda ortaya çı kan bu türden oyalamaya çalışı masını ellerindeki bütün im. kânlarda yararlanarak engel lemek zorundadırlar. İşçi sını fının en bilinçli örgütleri ve üyeleri, İşçi sınıfı içinde halk sektörü konusunda ortaya çı kan bu türden oyalamaya çalışı masını ellerindeki bütün im. kânlarda yararlanarak engel lemek zorundadırlar. İşçi sını fının en bilinçli örgütleri ve üyeleri, İşçi sınıfı içinde halk sektörünün rekabetinden korkmaları değildir, Onları asıl kuşkulandıran, bugüne kadar tümüyle kendi kontrollerinde olan krediye mekanizmasının ve diğer kaynakların halk sektörüne kayması; kredi, ve teşviklerden sekiden olduğu gibi sınırsızca yararlanamama kaygısıdır. Nitekim bu kesimin en büyük itirazları ve yatırımlar aksıyor çuğıkları orta vadeli kredilerin halk sektörüne, kooperatiflere, küçük sanayiye kaydırılacağını anlaşılmasından sonra duyulmuştur. Demek ki halk sektörü, bütün yetersizliğine, sınıfsal sınırlılığına rağmen devlet imkânlarının tümünün tekelcilerin sağlıklarına seferber edilmesini kısıtlamakta, musluk ları kısmaktadır.

Halk sektörünün önemli yanlarından biri de İşçi sınıfı. halk sektörü ilişkisidir. Bu konu ve ortaya çıkan bazı yanlış eğilimler «Halk sektörü ve İşçi sınıfı» yazısında ele alınmıştır.

Halkımızın tercihinin gereği yerine getirilmeli

Halım Toğan

Anayasa Mahkemesinin son ka rarı hürriyetden önce Anayasamın temel eşitlik ilkesinin geçerliği ni teyid bakımından yerinde gi. muştur. Üstelik hemen bütün hu. kukçuların bilimsel görüşleriyle aydın kamuoyunun demokratik tercihleri doğrultusunda, hükü. met tasarısının da bir adım ö. nündedir. Bu nedenle soyut hu. kuk açısından olduğu kadar, ö. zellikle içinde yaşadığımız hızlı sosyal evrim döneminde soyut hukuka somut içerik kazandıran eşitlik anlayışı açısından önemi büyüktür. Bu bir.

İkincisi, kararın milli irade ye rine başka bir irademi ikame et tiği iddiası açıkça demagoji bir safsatadır. Bu iddia, Bugündede milli irade yerine hangi başka i. radelerin ikame edildiğini, ve ne gibi yöntemlerle edildiğini çok gördük. Bugün «Milli irade! Milli irade!» diye basbar bağırmaların o zamanki tavır ve davranışlarına gördük. Kaldı ki Milli Mücadele sinde Meclis metni beş oy fark. la reddedilmişti, Milli iradeyı kar şı taraftan yana oy veren o beş kişi mi temsil ediyordu? Yoksa MSP'li yirmileri kendi partilerine karşı oy vermeye şu da ha yoldan kina edenlerin iradesi mi? Bu ya salnız bunlardan birisi. Bu milli irade *bu kanuda* kesin ve açık hükmünü 14 Ekim seçimle. rinde vermiştir. Olağanüstü dö. nemin onca olağanüstü uygula. malarının ardından, sola ve yeni CHP'ye yönetilen onca ağır suç lamalara rağmen, solun destekde diği yeni CHP'nin ve fikir özgür. lüğünü ve sola açık bir rejimi

Asıl dur denmesi gereken sömürücü güçlerdir

Özel sektörün bazı kesimleri sözün gülerde yine pek sinirli gö rünüyor. Hükümetin kıdem taz. minatları, 40 liralık asgari ü.ret; iki gün hafta tatili ve ben. zeri kararları, halk sektörü ve bu sektörün finansmanı tartışma konusu yapılmaktadır. Ne yazdan ay. yası affın Anayasa mahkemesi. nin kararıyla gerçekleşmesi « ve sağ cephenin bir türlü kurulama yacağının anlaşılması sermayeyi, hele hele finans kapital temsil. cilerini çileden çıkarıyor. Son o. larak Ankara Ticaret Odasının düzenlediği Olağanüstü Oda Mec lisi toplantısında Oda Başkanı sermayenin tavrını ve kuşkuları nı açık açık dile getirdi. Başkan Cone Toplantıya hiçbir hükümet üyesinin katılmayışını kınadı, ö. zel sektör çevrelerinin tedirgin, hınırsız ve endişeli olduğunu bil dirdi. Hükümetin, kendi deyimle. riyle chir teşebbüse» karşı tavrı ni eleştirdi.

Cahit Aydoğan; konuşmasının en fazla ilgi çeken ve üzerinde durmamıza yol açan bölümünde, «Artık ülkemizde toplu sözleşme uygulamalarına da bir sınır ge. tirmek, İŞÇİLERİ DUR DEMEK k